

Predsednica Republike Slovenije

NATAŠA PIRC MUSAR

**Govor predsednice Republike Slovenije Nataše Pirc Musar
na sprejemu za predstavnice in predstavnike humanitarnih organizacij**

Predsedniška palača, 16. december 2024

Velja govorjena beseda.

Spoštovani predsednik Državnega sveta gospod Marko Lotrič,
spoštovani Zagovornik načela enakosti gospod Miha Lobnik,
spoštovana predsednica Nacionalnega foruma humanitarnih organizacij Slovenije, gospa Nataša Sorko,
spoštovani predstavniki in predstavnice humanitarnih organizacij,
drage humanitarke in humanitarci,
cenjene gostje in cenjeni gosti.

Z globoko hvaležnostjo in spoštovanjem vas vsakokrat sprejemem v Predsedniški palači. Vaše delo, vaša predanost in nesebična skrb za ljudi v stiski so temelj človečnosti, ki povezuje našo družbo. Vsaka vaša gesta pomoči, vsak objem podpore in vsaka iskra upanja, ki jo prižgete, dokazujejo, da ima naša skupnost srce – močno, toplo in vztrajno.

Vi ste roka, ki pomaga vstati, in rama, na katero se lahko človek utrujen nasloni, ko je žrtev nasilja, diskriminacije, družbene izključenosti, ko je kot begunec, migrant, brezdomec oropan svojega človeškega dostojanstva, ko se znajde v duševni stiski ali kot umirajoči na koncu svoje življenjske poti. Vaše organizacije, združene v Nacionalnem forumu humanitarnih organizacij Slovenije, predvsem pa vsi vi, humanitarke in humanitarci, predstavljate most – skrbno namreč povezujete ljudi, ki potrebujejo pomoč, in tiste, ki smo pripravljeni pomagati. Ta most je močan, ker ga gradite in ga gradimo z ljubeznijo, znanjem in neomajno vero v dobro v ljudeh. Kajti: kjer je človek, je priložnost za prijaznost, je verjel Seneka.

V času, ko se svet sooča z vse večjimi stiskami, krizami – naj bodo to revščina, osamljenost, posledice naravnih nesreč ali pa družbene neenakosti, bolezni, nestrpnost, nesprejetost, vojne – ste vi tisti, ki prinašate luč. V jedru humanitarnosti leži osnovno načelo, da ima vsak človek pravico do dostojanstva. Zato prav humanitarne organizacije in vi, ljudje v njih, tudi v naših najtežjih preizkušnjah bdite nad človečnostjo, da bi ta ne izginila. Prav to je vaše najplemenitejše poslanstvo.

Vsaka vaša akcija, vsak projekt in vsak posameznik, ki mu pomagata, so dokaz, da solidarnost ni le vrednota, temveč sila, ki spreminja življenje. Pomoč drugim je najčistejša oblika ljubezni. Ali kot je razmišljal Mahatma Gandhi: najboljši način, da najdeš samega sebe, je, da se izgubiš v služenju drugim.

Drage humanitarke in cenjeni humanitarci, vaša prizadevanja si zaslužijo ter tudi potrebujejo podporo, razumevanje in priznanje – ne le danes in ob prihajajočih decembrskih praznikih, temveč vsak dan. Povezani ste in učinkovitejši ter močnejši smo zato pri pobudah za spremembe tako na področju telesnega in duševnega zdravja, dolgotrajne oskrbe, medgeneracijskega sodelovanja kot tudi na področju obravnavanja in preprečevanja nasilja, odpravi homofobije in nestrpnosti, skrbi za umirajoče. Podpora humanitarnim organizacijam je namreč izraz empatije in občutka za sočloveka.

Humanitarnost pa ni omejena le na velike geste. V vsakem od nas je moč, da že z drobnim dejanjem spreminja okoliščine na bolje – s prijazno besedo, podporo prijatelju v stiski ali prispevkom skupnosti. Čeprav posameznik morda ne more spremeniti sveta, pa vsak od nas lahko spremeni svet nekomu drugemu.

Vsi smo del večje zgodbe, kjer sočutje in solidarnost gradita temelje boljše skupnosti in naše odličnosti. Humanitarnost ni le odziv na tragedije, temveč je predvsem naložba v prihodnost naših otrok.

Zahvaljujem se vam za vse, kar delate – za pogum, predanost in neomajno vero v dobro. Slovenija je danes, zahvaljujoč vam, bolj sočutna in tudi bolj pravična država. Vsem nam sicer želim, da bi bilo potreb po vašem interventnem delu in pomoči v naši družbi čim manj.

Naj zaključim z mislijo Lao Tzu-ja: »Prijaznost v besedah gradi zaupanje. Prijaznost v mislih ustvarja globino. Prijaznost v dajanju ustvarja ljubezen.« Ustvarjajmo to ljubezen vsi mi. Vsak dan znova.

Hvala vsem.